

DIONYSII HALICARNASEI
ANTIQUITATVM ROMANARVM
QVAE SVPERSVNT

EDIDIT

CAROLVS JACOBY

VOL. IV

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS

PRIMAE (MCMV)



STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCVII

BT 1288

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Dionysius (Halikarnassensis):

[Antiquitates Romanae]

Dionysii Halicarnasei Antiquitatum Romanorum quae supersunt

/ ed. Carolus Jacoby. – Ed. stereotypa. – Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner.

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

NE: Jacoby, Carl [Hrsg.]

Ed. stereotypa

Vol. 4. – Ed. stereotypa ed. 1. (1905). – 1997

ISBN 3-519-11288-4

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Stuttgart und Leipzig 1997

Printed in Germany

Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemabach/Bergstraße

PHILOLOGIS ATQUE MAGISTRIS
GERMANIAE

QUOTQUOT HAMMONIAM CONVENIENT

MENSE OCTOBRI ANNI MCMV

PRAEFATIO.

Volumen quartum Dionysi Halicarnasensis Antiquitatum Romanarum cur nunc demum in lucem emisericim — multi enim anni praeterierunt, ut volumen tertium edidi — hoc loco causas afferre, quas multas habeo, consilium meum non est, satis est eos libros atque libellos, qui ex anno 1888, quo anno volumen alterum publicavi, vulgati sunt, colligere; sunt autem hi:

- 21) L. K. Enthoven, Animadversiones criticae ad rerum scriptores Graecos. Straßburg. 1888. p. 198 — 201. (Separatabdruck aus der Festschrift des Protestantischen Gymnasiums.)
- 22) Σ. Βάσης, Spicilegium criticum in Dionysii Halicarnassensis Antiquitatum Romanarum tribus primis libris, quod exstat in eo libro, qui inscribitur: *Τὰ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Πεντηκονταετηρίδος τοῦ ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐκδιδόμενα*. Athen. 1888. p. 211 — 245.
- 23) Otto Paul, Emendationes Dionysianae; cf. Commentationes philologas in honorem Ribbeckii. Lipsiae, Teubner. 1888. p. 509 — 514.
- 24) Joannis Canabutzae ad principem Aeni et Samothracas in Dionysium Halicarnasensem commentarius. Primum edidit atque praefatus est Maximilianus Lehnerdt. Lipsiae, Teubner. 1890. XXII, 97 S.
- 25) J. Flierle, Über Nachahmungen des Demosthenes, Thucydides und Xenophon in den Reden der Römischen Archäologie des Dionysius von Halicarnass. Leipzig, Fock. 1890. 85 S.
- 26) V. Nordström, De institutorum Romanorum vocabulis Dionysii Halicarnassensis quaestiones. Helsinfor. (Berlin, Weber.) 1890. IV, 89 S.

- 27) Σ. Βάσης, *Διορθωτικά εἰς Διονυσίου Ἀλικαρναστέως Ῥωμαϊκὴν Ἀρχαιολογίαν*. Athen. 1892. 30 S.
- 28) L. Götzeler, *Animadversiones in Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanas*. p. I. Monachi. 1893. 84 S. p. II. Monachi. 1894. 92 S.
- 29) Franz Krebs, Jahresbericht über die späteren griechischen Geschichtsschreiber. Vgl. Jahresbericht über die Fortschritte der klass. Altertumswissenschaft. Bursian. Bd. 79, S. 41—51. 1894.
- 30) L. K. Enthoven, *Analecta critica*. Mnemosyne XXII (1894) p. 387—390.
- 31) Σ. Βάσης, *Ad Dionysii Halicarnassensis Antiquitatum Romanarum a Carolo Jacoby editarum vol. III annotationes criticae*. Ἀθηνᾶ. 1896. tom. VIII 3 p. 241—261.
- 32) Idem, *Ad D. H. Antiquitatum Romanarum librum X et XI*. (D. H. Ant. Rom. quae supersunt ex recensione A. Kiessling et V. Prou. Parisiis 1886.) Ἀθηνᾶ. 1896. tom. VIII 3 p. 262—265.
- 33) K. Roth, *Die erzählenden Zeitformen bei Dionysius von Halikarnass*. Bayreuth. 1897. 52 S.
- 34) Otto Birke, *De particularum μῆ et οὐ usu Polybiano, Dionysiaco, Diodoreo, Straboniano*. Lipsiae. 1897. 81 S.
- 35) S. A. Naber, *Observationes criticae ad Dionysii Halicarnassensis Antiquitates Romanas*. Mnemosyne. N. S. vol. XXIX (1901) p. 307—340; vol. XXX (1902) p. 137—156; 234—261.
- 36) Carl de Boor, *Excerpta de legationibus Romanorum ad gentes*. vol. I 1 p. 7—19. Berlin. 1903.
- 37) Robert Helbing, *Die Präpositionen bei Herodot und anderen Historikern*. Würzburg. 1904. 159 S.
- 38) F. Reuss, Jahresbericht über die griechischen Historiker mit Ausschluß des Herodot, Thukydides und Xenophon. Jahresbericht über die Fortschritte der klass. Altertumswissenschaft. Bursian-Kroll. Bd. 127 (1905) p. 151—156.

Nunc pauca verba de codicibus faciam. Ac primum quidem liber X, cum libros Dionysi Halicarnasensis Antiquitatum Romanarum per pentadas describi solitos esse constet, in eisdem codicibus inest ac novem primi libri Antiquitatum; cf. vol. I p. VII; codicem autem Urbinatem 105 (B) a G. Heylbutio, viro clarissimo, summa cum diligentia ac sagacitate denuo collatum esse in praefatione vol. III commemoravi. — Codices deinde libri undecimi qui Kiesslingio praesto fuerint, ipse in tomo IV p. XII nos docet, cuius verba describere mihi liceat:

‘Undecimi libri codices mihi praesto erant hi:

L = Laurentianus Plut. LXX 5 chart. saec. XV.

V = Vaticanus 133 chart. saec. XV.

M = Ambrosianus A 159 sup. chart. saec. XV.

C = Coislinianus.

Ex his libris fide et bonitate praestat Laurentianus, praeter Dionysii librum undecimum Appiani reliquias continens, quem plerumque secutus sum; ex ipso enim archetypo lacerato et pessime habito accuratissime descriptus mihi videtur. proximus ei est Vaticanus qui undecimi libri fragmenta una cum decem prioribus Dionysii antiquitatum libris exhibet, quamvis interpolationis maculis hinc et inde inquinatus, tamen longe superior reliquis codicibus, velut Coisliniano et Ambrosiano, in quibus hae reliquiae ex ignoti cuiusdam Itali recensione emendatae vel potius depravatae leguntur. Laurentianum librum partim ipse partim Wilmanns et Dilthey amici excusserunt; Ambrosianum ipse contuli. Vaticani collatio ab Aem. Braunio in Ritschelii usum confecta mihi praesto erat, et de Coisliniani scripturis potioribus C. Wescher humanissime me certiore fecit, unde intellexi plerumque eum cum Ambrosiano consentire. Elbingensis libri ab Ambrosio detecti accuratiorem cognitionem non habui.’

Addo haec: Vaticanus 133 (V) ab eodem Heylbutio denuo excussus me in textu constituendo non multum adiuvit. Codicem Elbingensem ipse inspexi et semper fere cum Laurentiano congruere cognovi; paucis locis libri undecimi ea, quae in illo inveni, attuli.

Tum de fragmentis idem Kiesslingius in eodem tomo IV p. XXIV et XXV sic, quid sentiat, ostendit:

'Amplissimi Constantiniani operis quae Dionysii reliquias continent partes sunt haec:

Val. = Excerpta *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας* ab Henrico Valesio edita 1634 ex codice Turonensi, in quo nunc multorum foliorum interitu Dionysii quoque reliquias periisse certiore me fecit L. Wollenberg.

Vrs. = Excerpta *περὶ προαβειῶν* ab Fulvio Ursino edita 1582, quorum mihi praesto erant scripturae libri Monacensis 267 chart. saec. XVI, a Nissenno amico enotatae et libri Vaticani 1418 chart. saec. XVI, ex libris Fulvii Ursini, quem ipse inspexi.

Esc. = Excerpta *περὶ ἐπιβουλῶν* ex codice Scorialensi (I Q 11 chart. saec. XVI) a Federo (1855) et C. Müllero in fragmentorum Historicorum Graecorum volumine altero (Par. 1848) edita.

Ath. = Excerpta *περὶ πολιορκιῶν* ex Poliorceticorum codice vetustissimo ab Atho monte Parisios transvecto primum a C. Müllero ex Minae apographo ad calcem alterius voluminis Iosephi operum Parisiis apud fratres Didot 1847, deinde a Weschero Poliorcétique des Grecques Parisiis 1868 accuratissime edita.

Huc accedunt:

Amb. = Eclogae Ambrosianae ex codice Ambrosiano (Q 13 sup. chart. saec. XV) ab Angelo Maio negligentissime editae. Ipse librum denuo contuli. Qui praeterea Mediolani servatur harum eclogarum liber (A 80 sup.) alterius apographum sine ullo pretio est, itaque eum prorsus neglexi. In his eclogis emendandis mihi praesto erant Caroli Ludovici Struvii notae

editionis Francofurtensis margini adscriptae, quarum usum debeo Th. Struvii V. Cl. benevolentiae.

Nova fragmenta quae ex Escorialensi et Parisino libro accesserunt suis locis inserui, ordine vulgato plerumque servato, quem si emendare voluissem, certe XIII, 10—fin. ante XIII 6 collocanda erant. Nolui autem eclogarii Ambrosiani consilium corrigere.

Librorum XVII et XVIII fragmenta distinguere non potui propter perturbationem qua numerorum notae apud Stephanum Byzantium confusae sunt. Maiorem denique decimi noni qui fertur libri partem vicesimo adscripsi propter adnotatiunculam, quae in initio fragmenti Parisini legitur, unde apparet bellum contra Pyrrhum fere totum in ultimo libro a Dionysio esse narratum.'

Cum anno 1903 Carolus de Boorius, ut supra commemoravi, fragmenta Dionysi Halicarnasensis librorum XV, XVII et XVIII, XIX accuratissime et diligentissime in editione Excerptorum de legationibus Romanorum ad gentes vol. I part. 1 p. 7—19 ediderit, officium meum esse putavi hac editione uti; sunt autem sigla codicum, quos de Boorius secutus est, haec:

E = Scorialenses R III 14 et R III 21.

V = Vaticanus Graecus 1418.

R = Parisinus Graecus 2463.

B = Bruxellensis 11301—16.

M = Monacensis 267.

P = Palatinus Vaticanus Graecus 113.

O = Omnium codicum consensum declarat.

X = Codicum BMP consensum indicat.

De singulis rebus praefatio de Boorii subtilis perlegenda est neque censura neglegenda est, quam Leopoldus Cohnius (Götting. gelehrte Anzeigen 1904 p. 391 ff.) acriter fecit, qua e censura me multa in adparatu critico non commemorasse gravissime doleo — itinere in Italiam Graeciam Asiamque facto memoria illius libelli, quem

quod vir ille clarissimus ad me misit, hoc quoque loco gratias ago maximas, ex animo discesserat —, sed multis locis cum censore editionis Excerptorum me consentire gaudeo; suppleo igitur hoc loco haec: lib. XV 5 (p. 268, 4 ed. m.) *διαλῦσαι* post *διὰ λόγων* inserendum esse Cohnius censet; XV 7 (271, 23) post *ὄρκια* ante *ποιοῦντες* supplenda esse: *<ἡμεῖς τὰ δίκαια>*; p. 273, 16 pro *φέρειν*, quod sine dubio corruptum est, conicit *ὑφαιρεῖν*; p. 274, 7 post *ὄρκια* lacunam significandam non esse, sed post *κωλύσον ἐστίν* — me quoque sic pro *κωλύσον ἐστίν* scripsisse nunc video — corrigas velim — colon ponendum esse; p. 274, 19 scribendum esse *καὶ πράξεις ἐν πᾶσι διδόναι τοῖς πολέμοις εὐτυχεῖν*; p. 303, 15 *εἴ με Ῥωμαῖοι ποιήσαιντο φίλον*. Sed haec hactenus, postremo mentio mihi facienda est codicis Turonenis Valesii sive Peiresciani, de quo Mendelssohnus in Museo Rhenano tom. XXXVIII (1883) p. 126 s. sub titulo: Handschriftliches zu Dionysios von Halicarnassos und Appianos egit. Scribit autem ille haec:

Für die im Codex Peirescianus erhaltenen Fragmente des Dionysios war der neueste Herausgeber, Ad. Kiessling, ganz auf die Angaben von Valesius angewiesen, weil nach Wollenbergs Versicherung im Codex durch den Verlust vieler Blätter auch die Reste des Dionysios untergegangen seien. Auch aus der sonst sehr genauen Beschreibung der Handschrift durch Wescher bei Dorange — müßte man folgern, daß wenigstens die Fragmente des Dionysios, also die Hauptsache, heutzutage in dem Codex fehlen. — In Wirklichkeit aber liegt die Sache so, daß sicherlich sämtliche Fragmente, wahrscheinlich sämtliche aus dem erhaltenen Teile der Archäologie exzerpierten Stücke sich bis zur Stunde in demselben Umfange wie zu Valesius' Zeiten in der Hs. vorfinden. Die Dionysiana des Codex beginnen f. 253^r mit *τα ἀνθρώπινα* = VIII 61, also ganz abge-

brochen, und gehen die Exzerpte aus B. VIII bis Cap. 62 fin. Dann fangen die Fragmente an: "Οτι μάρκος φρούριος κτέ. — διὰ τοῦτο τὸν χόλον (Vales. p. 542), also genau wie bei Valesius. Dem Dionys voraus geht Xenophon, von dem der Schluß verloren gegangen, und ein unbekannter Historiker, der völlig verschwunden ist, mit ihm der Anfang der Exzerpte aus Dionysios. Jener unbekannte Historiker fehlte schon zu Valesius' Zeiten, und damit wahrscheinlich auch der Anfang der Dionysianischen Exzerpte, jedenfalls können es nur Sachen aus den ersten acht Büchern gewesen sein, also kein bedeutender Verlust. Sequitur collatio libri VIII 61 et fragmentorum (Vales. p. 529 s.; p. 249, 23 s. ed. m.). Confecit autem disputatunculam Mendelssohnus his verbis: Vergleicht man die vorstehende Kollation, — so sieht man, daß Valesius im großen und ganzen die Hs. treu wiedergegeben und stillschweigend nur kleinere Versehen korrigiert hat. Wirklicher Gewinn hat sich auch hier kaum ergeben. —

His cum verbis Mendelssohni ea sunt conferenda, quae Büttner-Wobst in eo libello, qui inscribitur: Der codex Peirescianus. Ein Beitrag zur Kenntniss der Exzerpte des Konstantinos Porphyrogenetos. Separatabdruck aus den Berichten der Königl. Sächs. Gesellschaft der Wissenschaften 1893 de eodem codice tradit. Postremo silentio praeter-eunda non sunt verba eiusdem viri clarissimi, quae in censura editionis Excerptorum de Boorii Wochenschrift für klass. Philologie XX (1903) p. 1141 s. legimus: Auch der sogenannte codex Thuani, jetzt Parisinus 2463 — hat die gebührende Berücksichtigung gefunden. — p. 1142: Der obenerwähnte cod. Thuani, der nur bis 8, 26 (de Boor) Dionys. Hal. XV 7 (p. 216, 32 ed. Kiessl. = p. 270, 14 ed. m.) τελευτῶντες reicht (R), stimmt zum größten Teil mit den spanischen und vatikanischen Hss. überein. —

Etsi de codicibus Dionysi Halicarnasensis Antiquitatum Romanarum, quae proferam, habeo, tamen tempus videtur esse finem facere scribendi, fortasse alio tempore uberius meliusque, quo loco ac numero codices sint, disserere mihi licebit. —

Appendix, quae indices scriptorum et nominum continebit, primo quoque tempore emittetur.

Scribebam Hamburgi mense
Septembri a. MCMV.

Carolus Jacoby.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ

ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ.

Reiskianae
editionis

p. 1981 Μετὰ δὲ τούτους Ὀλυμπιάς μὲν ἦν ὀγδοηκοστή, ἦν
 ἐνὶ σταδίῳ Τορὺμβας Θεσσαλὸς ἄρχοντας Ἀθήνησι
 Φρασικλέους· ὕπατοι δὲ ἀπεδείχθησαν ἐν Ῥώμῃ Πόπλιος
 Οὐολούμνιος καὶ Σερούιος Σολπίκιος Καμερίνος. οὗτοι
 1982 στρατιὰν μὲν οὐδεμίαν ἐξήγαγον οὔτε ἐπὶ τιμωρίας
 ἀναπράξει τῶν ἀδικούντων σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς
 συμμάχους οὔθ' ὥς διὰ φυλακῆς τὰ οἰκεία ἔχοντες·
 τῶν δ' ἐντὸς τείχους κακῶν πρόνοιαν ἐποιοῦντο, μή
 τι δεινὸν ὁ δῆμος ἐπὶ τῇ βουλῇ συστάς ἐξεργάσεται.
 ἐταράττετο γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν δημάρχων ἀναδιδασκό-
 μενος, ὅτι πολιτειῶν κρατίστη τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶν ²₁₀

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΕΩΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ:
 deinde haec verba leguntur in AB: Ἡ δεκάτη βύβλος (β<ι>βλος
 B) τῆς ῥωμαικῆς ἀρχαιολογίας ἦν συνεγράψατο (συνέγραψε//// B)
 διονύσιος (ὁ add. B) ἀλεξάνδρου ἀλικαρνασεὺς (ἀλικαρνασσεὺς
 B) περιέλιψε τὰ πραχθέντα ὑπὸ ῥωμαίων ἀπὸ τοῦ πρώτου
 τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος ἔτους καὶ ἀπὸ ὑπάρτων ποπλίου
 οὐολουμνίου καὶ ποπλίου σολπικίου (σολπικίου B) χρόνος τῶν
 ὑπὸ τῆς βύβλου (β<ιβ>λου B) δηλουμένων πράξεων ἔτη δέκα
 δύο AB

2 Ἀθήνησι// B 4 σερούλιος AB | μακερίνος B 5 στρα-
 τείαν Bb 9 ἐπὶ τῇ βουλῇ συστάς om. Ba

<ή> ἰσηγορία, καὶ κατὰ νόμους ἡξίου διοικεῖσθαι τά
 τε ἰδιωτικὰ καὶ τὰ δημόσια. οὐπω γὰρ τότε ἦν οὐτ'
 ἰσονομία παρὰ Ῥωμαίοις οὐτ' ἰσηγορία, οὐδ' ἐν γραφαῖς
 ἅπαντα τὰ δίκαια τεταγμένα· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον οἱ
 5 βασιλεῖς αὐτῶν ἔταττον τοῖς δεομένοις τὰς δίκας, καὶ
 3 τὸ δικαιωθὲν ὑπ' ἐκείνων τοῦτο νόμος ἦν. ὥς δ'
 ἐπαύσαντο μοναρχούμενοι, τοῖς κατ' ἐνιαυτὸν ὑπατεύ-
 ουσιν ἀνέκειτο τὰ τε ἄλλα τῶν βασιλέων ἔργα καὶ ἡ
 τοῦ δικαίου διάγνωσις, καὶ τοῖς ἀμφισβητοῦσι πρὸς
 10 ἀλλήλους ὑπὲρ ὁτουδήτινος ἐκείνοι τὰ δίκαια οἱ δια-
 4 ροῦντες ἦσαν. τούτων δὲ τὰ μὲν πολλὰ τοῖς τρόποις
 τῶν ἀρχόντων ἀριστίνδην ἀποδεικνυμένων ἐπὶ τὰς 1983
 ἀρχὰς ἀκόλουθα ἦν· κομιδῇ δ' ὀλίγα τινὰ ἐν ἱεραῖς
 ἦν βύβλοις ἀποκείμενα, ἃ νόμων εἶχε δύναμιν, ὧν οἱ
 15 πατρίκιοι τὴν γνῶσιν εἶχον μόνοι διὰ τὰς ἐν ἄστει
 διατριβάς, οἱ δὲ πολλοὶ ἐμπορευόμενοι τε καὶ γεωρ-
 γοῦντες διὰ πολλῶν ἡμερῶν εἰς ἄστυ καταβαλνόντες
 5 ἐπὶ τὰς ἀγορὰς ἄπειροι ἔτι ἦσαν. τὸ δὲ πολίτευμα
 τοῦτο πρῶτος μὲν ἐπέλασεν εἰσαγαγεῖν Γάιος Τερέν- 1984
 20 τιος δημαρχῶν ἐν τῷ παρελθόντι ἔτει, ἀτελεῖς δὲ
 ἡναγκάσθη καταλιπεῖν τοῦ τε πλήθους ὄντος ἐπὶ
 στρατοπέδων καὶ τῶν ὑπάτων ἐπίτηδες ἐν τῇ πολεμίᾳ
 γῇ τὰς δυνάμεις κατασχόντων, ἕως ὃ τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς
 παρέλθῃ χρόνος.

1 ἡ add. Grimm | ἡξίου O ἡξίον Grimm 5 οἱ βασιλεῖς
 ἐφ' αὐτῶν c. Reiske 8 ἔργα καὶ A εἰτα καὶ Ba ἔργα εἰτα
 καὶ Bb | καὶ δὴ καὶ ἡ τοῦ δικαίου c. Reiske 11 ἐπιτρόποις O
 τρόποις Reiske 13 ἀκόλουθα ἦν post ἀρχόντων transponen-
 dum esse cens. Reiske 14 β<ι>βλοῖς B | post & erasae
 8 fere litterae, quarum primae fuerunt γραφ B 16 ἐμπορευό-
 μενοι ABb ἐμπορεῦο in albo, μενοὶ corrigens ex μόνοι Bb
 17 καὶ διὰ c. Kiessling 19 τεργέντιος AB 22 στρατοπέδου A
 23 αὐτοῖς O αὐτῷ c. Reiske

Π. Τότε δ' αὐτὸ παραλαβόντες οἱ περὶ Ἀύλον
 Οὐρεργλίον δῆμαρχοι τελειῶσαι ἐβούλοντο· ἵνα δὲ μὴ
 τοῦτο γένοιτο μὴδὲ κατὰ νόμους ἀναγκασθεῖεν πολι-
 τεύεσθαι, πάντα ἐπιμηχανώμενοι διετέλουν οἷ τε ὕπατοι
 καὶ ἡ βουλὴ καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν οἱ πλείστον ἐν 5
 τῇ πόλει δυνάμενοι· βουλαὶ τε πολλαὶ καὶ ἐκκλησίαι
 συνεχεῖς ἐγίνοντο πειραὶ τε παντοῖαι ταῖς ἀρχαῖς κατ'
 ἀλλήλων, ἐξ ὧν οὐκ ἄδηλον ἅπασιν ἦν, ὅτι μεγάλη
 τις καὶ ἀνῆκεστος ἐξ ἐκείνης τῆς φιλονεικίας ἀναστή-
 σεται τῇ πόλει συμφορὰ. συνήπτετο δὲ τοῖς ἀνδρω- 2
 1985 πίνοις λογισμοῖς καὶ τὰ θεῖα δέλματα προσγενόμενα, 10
 ὧν ἕνια οὐτ' ἐν δημοσίαις εὐρίσκετο γραφαῖς οὔτε
 κατ' ἄλλην φυλαττόμενα μνήμην οὐδεμίαν. ὅσα μὲν 3
 γὰρ ἐν οὐρανῷ σέλα φερόμενα καὶ πυρὸς ἀνάψεις ἐφ'
 ἐνὸς μένουσαι τόπου γῆς τε μυκήματα καὶ τρόμοι 15
 συνεχεῖς ἐγίνοντο, μορφαὶ τ' εἰδῶλων ἄλλοτ' ἄλλοιαι
 δι' ἄερος φερόμεναι καὶ φωναὶ ταράττουσαι διάνοιαν
 ἀνθρώπων, καὶ πάντα ὅσα τούτοις ὅμοια συνέπιπτεν,
 εὐρίσκετο καὶ πάλαι ποτὲ γεγονότα ἦττον τε καὶ
 μᾶλλον· οὗ δὲ ἄπειροί τε καὶ ἀνήκοοι ἔτι ἦσαν καὶ 20
 ἐφ' ᾧ μάλιστα ἐταράχθησαν, τοιούτ' ἦν· νιφετὸς ἐξ
 οὐρανοῦ κατέσκηψεν εἰς γῆν πολὺς οὗ χιόνα κατα-
 φέρων, ἀλλὰ σαρκῶν θραύσματα ἐλάττω τε καὶ μείζω.
 1986 τούτων τὰ μὲν πολλὰ μετάρσια προσπετόμεναι πτηνῶν 4

9 φιλονεικίας Ba φιλονεικίας ABb cf. Hultsch edit. Polyb. II^a
 praef. VI Smit Obs. p. 52 14 φερόμενα] φαινόμενα c. Gatter
 Obs. p. 26 17 διανοίας c. Kiessling 18 ὅμοια τότε συνέπιπτεν
 c. Reiske 19 ἦττον δὲ καὶ μᾶλλον AB ἦ. τε καὶ μ. Sylburg
 20 οὗ δὲ ἄπειροι ἔτι ἦσαν καὶ ἀνήκοοι A 21 ἐφ' ᾧ δὲ μάλιστα
 B cf. Cobet Obs. p. 186 ἐφ' ᾧ δὲ c. Naber Mnemos. 30, 251
 24 ἔτι μετάρσια c. Reiske | προσπετόμενα πτερῶν A προσπετό-
 μενα πτερωτῶν ὅσα ἐστὶν ἀγέλαα c. Casaubonus, προσπετόμενα
 πετεινῶν ὅσα εἰσὶν ἀγέλαα Portus

ὄσαι εἰσὶν ἀγέλαι τοῖς στόμασιν ἤρπαξον, τὰ δ' ἐπὶ
 τὴν γῆν ἐνεχθέντα ἐν αὐτῇ τε τῇ πόλει καὶ κατὰ
 τοὺς ἀγροὺς μέχρι πολλοῦ χρόνου κείμενα <ἦν> οὔτε
 χρόαν μεταβάλλοντα, οἷαν ἴσχουσι παλαιούμεναι σάρκες,
 5 οὔτε σηπεδόνι διαλυόμενα, ὥς τε ἀπ' αὐτῶν οὐδὲν
 5 πονηρόν. τοῦτο τὸ τέρας οἱ μὲν ἐπιχώριοι μάντις 1987
 οὐχ οἷοι τ' ἦσαν συμβαλεῖν· ἐν δὲ τοῖς Σιβυλλείοις
 εὐρέθη χρησμοῖς, ὅτι πολεμίων ἀλλοεθνῶν παρ-
 ελθόντων εἰς τὸ τεῖχος ἀγῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ
 10 καταλήφεται τὴν πόλιν, ἄρξει δὲ τοῦ πρὸς τοὺς
 ἀλλοεθνεῖς πολέμου στάσις ἐμφύλιος, ἣν χρῆν ἀρχο-
 μένην ἐξελαύνοντας ἐκ τῆς πόλεως καὶ θεοὺς παραιτου-
 μένους θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς ἀποτρέψαι τὰ δεινὰ· καὶ
 6 κρεῖττους ἔσεσθαι τῶν ἐχθρῶν. ὥς δ' ἐξηνέχθη ταῦτ'
 15 εἰς τὸ πλῆθος, ἱερὰ μὲν πρῶτον ἔθυσαν, οἷς ἡ τούτων
 ἐπιμέλεια ἀνέκειτο, θεοῖς ἑξακεστηροῖς τε καὶ ἀποτρο-
 παλοῖς, ἔπειτα συναχθέντες εἰς τὸ βουλευτήριον οἱ
 σύνεδροι παρόντων καὶ τῶν δημάρχων ὑπὲρ ἀσφαλείας
 τε καὶ σωτηρίας τῆς πόλεως ἐσκόπουν.

20 III. Τὸ μὲν οὖν καταλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους
 ἐγκλήματα καὶ μὲν χρήσασθαι γνώμη περὶ τῶν κοινῶν,
 ὥς ὑπετίθεντο οἱ χρησμοί, πάντες ὁμολόγουν· ὅπως
 δ' ἂν τοῦτο γένοιτο καὶ ἀπὸ τίνων ἀρξαμένων εἴκειν
 τοῖς ἑτέροις τὸ διάφορον παύσαιτο στασιάζον, οὐ 1988

1 ἐπὶ γῆν O praeter B 3 post χρόνου add. ἐωρᾶτο Reiske |
 διέμεινεν post κείμενα add. Casaubonus; Heylbutius de hac
 voce nihil adnotavit | κείμενα delendum esse censet Kiessling,
 qui διέμεινεν recepit *ἦν inserui cf. Herod. 5, 49, Kühner Gram.
 gr. II 35, 3 4 οἷαν ἴσχουσι] οἷα πάσχουσι c. Casaubonus
 5 post σηπεδόνι add. ἦν ἰδεῖν Sintenis Em. Dion. I 22 | δια-
 λυόμεναι O corr. Stephanus | ὥςε/// τὰ B 11 χρῆ A χρῆ Ba
 χρῆν Bb 13 ἀποστρέψαι O praeter B 14 ἔσεσθαι A ἔδονται R
 15 ἱερεῖα c. Stephanus 20 καταλύσασθαι δεῖν c. Kiessling 24 διά-
 φορον καὶ πῶς παύσαιτο O praeter B παύσεται τὸ στασιάζον A

μικρὰν αὐτοῖς παρεῖχεν ἀπορίαν. οἱ μὲν γὰρ ὕπατοι 2
καὶ οἱ τῆς βουλῆς προεστῶτες τοὺς εἰσφέροντας καινὰ
πολιτεύματα δημάρχους καὶ καταλύειν ἀξιοῦντας τὸν
πάτριον τῆς πολιτείας κόσμον αἰτίλους ἀπέφαινον τῆς
ταραχῆς. οἱ δὲ δῆμαρχοι σφᾶς μὲν αὐτοὺς οὐδὲν 5
ἔλεγον ἀνάξιον δοῶν οὔτε ἄδικον οὔτε ἀσύμφορον
εὐνομίαν εἰσάγειν βουλομένους καὶ ἰσηγορίαν· τοὺς δὲ
ὑπάτους καὶ τοὺς πατρικίλους αἰτίλους ἔσεσθαι τῆς
στάσεως ἔλεγον ἀνομίαν αὖξοντας καὶ πλεονεξίαν καὶ 3
ζηλοῦντας τὰ τῶν τυράννων ἔθῃ. ταῦτα καὶ πολλὰ 10
τούτοις ὅμοια παρ' ἑκατέρων ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐλέ-
γετο, καὶ προὔβαινε διὰ κενῆς ὁ χρόνος· ἐν ᾧ τῶν
κατὰ τὴν πόλιν οὔτε δημοσίων οὔτε ἰδίων οὐδὲν
1989 ἐτελείτο. ὥς δ' οὐδὲν ἐγίνετο τῶν προὔργου, λόγων
μὲν ἐκείνων καὶ κατηγοριῶν, ὡς ἐποιοῦντο κατὰ τῆς 15
βουλῆς, οἱ δῆμαρχοι ἀπέστησαν· συναγαγόντες δὲ τὸ
πλήθος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὑπέσχοντο τῷ δήμῳ νόμον
εἰσολεῖν ὑπὲρ ὧν ἤξλου. ἐπαινέσαντος δὲ τοῦ πλή- 4
θους τὸν λόγον οὐδὲν ἔτι ἀναβαλλόμενοι τὸν παρα-
σκευασθέντα νόμον ἀνέγνωσαν· κεφάλαια δὲ αὐτοῦ 20
τάδε ἦν· ἄνδρας αἰρεθῆναι δέκα ὑπὸ τοῦ δήμου
συναχθείσης ἀγορᾶς ἐννόμου τοὺς πρεσβυτάτους τε
καὶ φρονιμωτάτους, οἷς ἔστι πλειστή πρόνοια τιμῆς τε
καὶ δόξης ἀγαθῆς· τούτους δὲ συγγράψαντας τοὺς
ὑπὲρ ἀπάντων νόμους τῶν τε κοινῶν καὶ τῶν ἰδίων 25

6 ἔλεγον ἀνάξιον δοῶν οὔτε ἄδικον A ἔλεγον ἀξιοῦν οὔτε B
7 εὐνομίαν] ἰσονομίαν c. Cobet Obs. p. 186 8 ἔσεσθαι] γενέ-
σθαι c. Kiessling 10 ἔθῃ O ἡθῇ Sylburg 13 οὔτε δημοσίᾳ
οὔτε ἰδίᾳ c. Cobet Obs. p. 186 οὔτε δημόσιον οὔτε ἰδίον Reiske
14 ἐγίνετο ABb ἐγένετο Ba 15 μὲν om. O praeter B 17 εἰς
ἐκκλησίαν c. Kiessling 19 ἀναβαλλόμενοι O praeter B 23 φρονί-
μους O φρονιμωτάτους Sylburg

εἰς τὸν δῆμον ἐξενεγκεῖν· τοὺς δὲ συγγραφησομένους
 ὑπ' αὐτῶν νόμους κείσθαι ἐν ἀγορᾷ ταῖς καθ' ἕκαστον
 ἐνιαυτὸν ἀποδειχθησομέναις ἀρχαῖς καὶ τοῖς ἰδιώταις
 5 ὄρους τῶν πρὸς ἀλλήλους δικαίων. τοῦτον προθέντες
 6 τὸν νόμον ἐξουσίαν ἔδωσαν τοῖς βουλευμένοις αὐτοῦ
 κατηγορεῖν, ἀποδείξαντες τὴν τρίτην ἀγορὰν. ἦσαν δὲ
 πολλοὶ καὶ οὐχ οἱ φανυλότατοι τῶν ἐκ τοῦ συνεδρίου,
 πρεσβύτεροι καὶ νέοι, κατήγοροι τοῦ νόμου, λόγους 1990
 διεξιόντες ἐκ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ παρασκευῆς· καὶ
 6 τοῦτ' ἐφ' ἡμέρας ἐγίνετο συχνάς. ἔπειτα οἱ δῆμαρχοι
 10 δυσχεραίνοντες ἐπὶ τῇ διατριβῇ τοῦ χρόνου λόγον μὲν
 οὐδένα ἔτι τοῖς κατηγόροις τοῦ νόμου προέθεσαν,
 ἡμέραν δὲ ἀποδείξαντες, ἐν ᾗ κυρώσειν αὐτὸν ἔμελλον,
 παρεῖναι τοὺς δημότας εἰς αὐτὴν παρεκάλουν ἀθρόους,
 15 ὥς οὐκέτι ταῖς μακραῖς δημηγορίαις ἐνοχληθησομένους,
 ἀλλ' ἐποίσοντας ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ψῆφον κατὰ φυλὰς.
 οἱ μὲν δὴ ταῦτα ὑποσχόμενοι διέλυσαν τὴν ἐκκλησίαν.

III. Μετὰ δὲ ταῦτα οἳ τε ὑπατοὶ καὶ τῶν πατρι-
 κίων οἱ πλείστον δυνάμενοι τραχύτερον ἤδη αὐτῶν
 20 προσιόντες καθήπτοντο λέγοντες, ὥς οὐκ ἐπιτρέψουσιν
 αὐτοῖς νόμους εἰσηγεῖσθαι καὶ τούτους ἀπροβουλεύτους.
 συνθήκας γὰρ εἶναι κοινὰς πόλεων τοὺς νόμους, οὐχὶ
 μέρους τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν οἰκούντων. τοῦ τε πονη- 1991
 ροτάτου ὀλέθρου καὶ ἀνηκέστου καὶ οὐδ' εὐσχήμονος
 25 ἀρχὴν ἀπέφαινον εἶναι πόλεσι τε καὶ οἴκοις, ὅταν τὸ
 2 κάκιστον τῷ κρατίστῳ νομοθετῇ. Ποῖαν δὲ ὑμεῖς,

2 ἐκκείσθαι Naber Mnemos. 30, 251 | ἕκαστον Bb in ras.
 7 οὐχ οἱ] οὐχὶ A 8 πρεσβύτεροι B πρεσβύτατοι R 14 παρ-
 εκάλουν add. Bb supra lin. 20 προσιόντες] παριόντες c.
 Hertlein Hermes X 419 | ἐπιτρέψουσιν A ἐπιτρέπουσιν R
 23 πονηροτάτου] φανερωτάτου c. Kiessling 24 ὀλέθρου καὶ
 οὐκ εὐσχήμονος O praeter B 26 ποίας AB

ἔφασαν, ὃ δῆμαρχοι, νόμων εἰσφορᾶς ἢ ἀναιρέσεως
 ἐξουσίαν ἔχετε; οὐκ ἐπὶ ῥητοῖς μὲν δίκαιοις ταύτην
 τὴν ἀρχὴν παρὰ τῆς βουλῆς ἐλάβετε, τοῖς δ' ἀδίκου-
 μένοις ἢ κατισχυομένοις τῶν πενήτων βοηθεῖν ἡτήσασθε
 τοὺς δημάρχους, ἄλλο δὲ μηδὲν πολυπραγμονεῖν; εἰ δ' 5
 οὖν καὶ πρότερον ἦν τις ὑμῖν δύναμις, ἣν οὐκ ἐκ τοῦ
 δικαίου βιασάμενοι ἡμᾶς ἐλάβετε, ὑποκατακλινομένης
 ἐκάστῳ πλεονεκτήματι τῆς βουλῆς, οὐχὶ καὶ ταύτην
 νῦν ἀπολωλέκατε τῇ μεταβολῇ τῶν ἀρχαιρεσιῶν; οὔτε 3
 γὰρ βουλῆς δόγμα ὑμᾶς οὐκέτι ἀποδείκνυσιν ἐπὶ τὴν 10
 ἀρχήν, οὔτε αἱ φρεσὶ τὴν ψῆφον ὑπὲρ ὑμῶν ἐπι-
 φέρουσιν, οὔτε ἱερὰ προθύεται τοῖς θεοῖς πρὸ τῶν
 1992 ἀρχαιρεσιῶν, ἀ κατὰ νόμους ἐχρῆν ἐπιτελεῖσθαι, οὔτε
 ἄλλο τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπους
 ὁσίων οὐθὲν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὑμετέρας γίνεται. 15
 τίνος οὖν ὑμῖν ἔτι μέτεστι τῶν ἱερῶν καὶ σεβασμοῦ
 δεομένων, ὧν ἓν τι καὶ ὁ νόμος ἦν, ἐξαρηνησαμένοις
 ἅπαντα τὰ νόμιμα; Ταῦτά τε δὴ τοῖς δημάρχοις ἔλεγον 4
 οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ νέοι αὐτῶν καθ' ἐταιρίας διεξ-
 ιόντες ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τοὺς μὲν ἐπιεικεστέρους τῶν 20
 δημοτῶν ὁμιλλίαις ἀνελάμβανον κεχαρισμέναις, τοὺς δ'
 ἀπειθεῖς καὶ ταραχώδεις ἀπειλαῖς κατεπλήττοντο κιν-
 δύνων, εἰ μὴ συμφρονήσειαν· ἥδη δὲ τινὰς τῶν πάννυ
 ἀπόρων καὶ ἀπερριμμένων, οἷς οὐθενὸς τῶν κοινῶν
 παρὰ τὰ ἴδια κέρδη φροντὶς ἦν, παίοντες ὥσπερ ἀν- 25
 δράποδα ἀνειργον ἐκ τῆς ἀγορᾶς.

9 ἀρχαιρεσιῶν B ἀρχαιρεσιῶν R 10 οὐκέτι add. B
 13 ἀρχαιρεσιῶν AB 17 ἓν τι B ἔτι R 18 τὰ νόμιμα
 ἅπαντα O praeter B 19 καθ' ἐταιρίας A κατὰ ἐ. R ἐται-
 ρ<ι>ας Bb 21 δημοτῶν B πολιτῶν R 23 συμφρονήσειαν A
 σωφρονήσειαν R 25 ἴδια om. B

V. Ὁ δὲ πλείστους τε περὶ αὐτὸν ἔχων ἑταίρους καὶ μέγιστον τῶν τότε νέων δυνάμενος Καίσων Κόλντιος ἦν, υἱὸς Λευκίου Κοιντίου τοῦ καλουμένου 1993 Κικιννάτου, ᾧ γένος τ' ἦν ἐπιφανὲς καὶ βίος οὐθενὸς
 5 δεύτερος, ἀνὴρ ὀφθῆναι τε κάλλιστος νέων καὶ τὰ πολέμια πάντων λαμπρότατος φύσει τε περὶ λόγους κεχορημένος ἀγαθῇ· ὃς ἐν τῷ τότε χρόνῳ πολὺς ἔρρει κατὰ τῶν δημοτικῶν οὔτε λόγων φειδόμενος, ὃν βαρὺ τοῖς ἐλευθέροις ἀκούειν, οὔτ' ἔργων ἀκολουθῶν τοῖς
 10 λόγοις ἀπεχόμενος. οἱ μὲν οὖν πατρίκιοι τίμιον αὐτὸν ἐπὶ τούτοις εἶχον καὶ μένειν παρὰ τὰ δεινὰ ἡξίουν αὐτοὶ παρασχεῖν τὸ ἀσφαλὲς ὑπισχνούμενοι· οἱ δ' ἐκ τοῦ δήμου πάντων δὴ μάλιστα αὐτὸν ἀνθρώπων ἐμί-
 2 σουν. τοῦτον τὸν ἄνδρα ἔγνωσαν οἱ δήμαρχοι πρῶτον
 15 ἐκποδῶν ποιήσασθαι, ὥς καταπληξόμενοι τοὺς λοιποὺς τῶν νέων καὶ προσαναγκάσοντες σωφρονεῖν. γινόντες δὲ ταῦτα καὶ παρασκευασάμενοι λόγους τε καὶ μάρτυ-
 ρας πολλοὺς εἰσάγουσιν αὐτὸν ὑπὸ δίκην ἀδικήματος δημοσίου, θανάτου τιμωσάμενοι τὴν δίκην. παραγ-
 20 γείλαντες δ' αὐτῷ παρεῖναι πρὸς τὸν δῆμον, ἐπειδὴ καθήκεν ὁ χρόνος, ὃν ἔταξαν τῇ δίκῃ, συναγαγόντες ἐκκλησίαν μακροὺς ἐποίησαντο κατ' αὐτοῦ λόγους, δι- 1994
 εξιόντες ὅσα βλά διαπεπραγμένος ἐτύγχανεν εἰς τοὺς δημότας, ὃν τοὺς πεπονθότας αὐτοὺς παρῆγον μάρ-
 25 τυρας. ὥς δὲ παρέδωκαν τὸν λόγον, αὐτὸ μὲν τὸ μειράκιον οὐχ ὑπήκουε καλούμενον ἐπὶ τὴν ἀπολογία, ἀλλ' ἡξίου τοῖς ἰδιώταις αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἡτιῶντο πα-

1 ὁ om. Ba | αὐτὸν O corr. Kiessling 6 περὶ] πρὸς c. Reiske 11 εἶχον] ἦγον c. Cobet Obs. p. 187 τίμιον αὐτὸν εἶχον καὶ ἐπὶ τούτοις μένειν Grimm 12 αὐτοὶ B αὐτὸν R παρασχεῖν] παρέξειν c. Cobet l. l. παρασχέσειν Hertlein Hermes X 419 15 ἐκ ποδῶν A ἐκποδῶν B

θεῖν κατὰ τὸν νόμον ὑπέχειν δίκας, ἐπὶ τῶν ὑπάτων
 τῆς κρίσεως γινομένης· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ χαλεπῶς
 φέροντας τὴν αὐθάδειαν τοῦ μειρακίου τοὺς δημοτι-
 κοὺς ὁρῶν ἀπελογεῖτο τὰ μὲν πολλὰ ψευδῇ τε καὶ ἐξ
 ἐπιβουλῆς συγκείμενα κατὰ τοῦ παιδὸς ἀποδεικνύς· 5
 ὅσα δ' οὐκ ἐνῆν ἀρνήσασθαι μικρὰ καὶ φαῦλα καὶ οὐκ 4
 ἄξια δημοσίας ὀργῆς εἶναι λέγων καὶ οὐδὲ ταῦτα ἐξ
 ἐπιβουλῆς ἢ δι' ὕβριν, ἀλλ' ὑπὸ φιλοτιμίας μειρα-
 κιώδους γεγονότα ἐπιδεικνύμενος, δι' ἣν πολλὰ μὲν
 αὐτῷ συμβῆναι δοῦναι τῶν ἀβουλήτων ἐν ἀψιμαχίαις, 10
 πολλὰ δ' ἴσως καὶ παθεῖν, οὔτε ἡλικίας ἐν τῷ κρατίστῳ
 1995 ὄντι οὔτε φρονήσεως ἐν τῷ καθαρωτάτῳ· ἤξιον τε 5
 τοὺς δημοτικούς μὴ μόνον ὀργῇ μὴ ἔχειν ἐφ' οἷς
 ἡμαρτεν εἰς ὀλίγους, ἀλλὰ καὶ χάριν εἰδέναι περὶ ὧν
 ἅπαντας εὖ ποιῶν ἐν τοῖς πολέμοις διετέλεσε, τοῖς 15
 μὲν ἰδιώταις ἐλευθερίαν κτώμενος, τῇ δὲ πατρίδι
 ἡγεμονίαν, ἐαυτῷ δὲ εἰ ποτε ἀμάρτοι τι φιλανθρωπίαν
 παρὰ τῶν πολλῶν καὶ βοήθειαν. καὶ διεξήκει τὰς τε
 στρατείας πάσας καὶ τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας, ἐξ ὧν
 ἀριστεία καὶ στεφάνους παρὰ τῶν στρατηγῶν ἔλαβε, 20
 πολιτῶν τε ὁπόσων ἐν ταῖς μάχαις ὑπερήσπισε καὶ
 τέλχεσι πολεμίων ὁσάκις πρῶτος ἐπέβη. τελευτῶν δ' 6
 εἰς οἴκτους κατέβαινε καὶ δεήσεις, ἀντὶ τῆς ἐαυτοῦ
 πρὸς ἅπαντας ἐπιεικείας βίου τε, ὃς ἡμαρτυρεῖτο αὐτῷ
 πάσης καθαρὸς διαβολῆς, μίαν ἀπαιτῶν παρὰ τοῦ 25
 δήμου χάριν, φυλάξαι τὸν υἱὸν αὐτῷ.

9 ἐπιδεικνύμενος del. Reudler Tiroc. crit. p. 43 13 οὐ
 μόνον Kayser Ann. phil. 1870, 723 | μὴ ante ἔχειν add. Bb in
 margine 14 εἰς λόγους O εἰς ὀλίγους c. Kiessling | περὶ]
 ὑπὲρ Cobet Obs. p. 187 18 παρὰ τῶν πολιτῶν c. Kiessling
 19 στρατίας Ba στρατείας Bb | πάσας O ἀπάσας Kiessling
 20 ἀριστεία c. Kiessling 23 ἀντὶ om. O praeter B

VI. Ὁ μὲν οὖν δῆμος ἤδετο πάνν τοῖς λόγοις καὶ
 χαρίζεσθαι τὸ μειράκιον τῷ πατρὶ πρόθυμος ἦν. ὁ δὲ
 Οὐεργίνιος ὁρῶν, ὅτι μὴ δόντος ἐκείνου δίκην ἀφόρη- 1996
 2 τον ἔσται <τὸ> θράσος τῶν αὐθαδῶν μειρακίων, ἀν-
 5 ῖσταται καὶ φησιν· Σοὶ μὲν, ὦ Κόλντιε, ἢ τε ἄλλη
 μαρτυρεῖται πᾶσα ἀρετὴ καὶ ἢ πρὸς τοὺς δημοτικούς
 εὐνοια, ἀνθ' ὧν τὸ τιμᾶσθαι σοι πάρεστιν. ἢ δὲ τοῦ
 μειρακίου βαρύντης καὶ ἢ πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς ὑπερ-
 ηφανία παραλτῆσιν ἢ συγγνώμην οὐδεμίαν ἐπιδέχεται·
 10 ὅστις ὑπὸ τοῖς σοῖς ἡθῆσι τραφεὶς οὕτως οὔσι δημοτι-
 κοῖς καὶ μετρίοις, ὥς ἅπαντες ἴσμεν, τῶν μὲν σῶν
 ὑπερείδεν ἐπιτηδευμάτων, τυραννικὴν δὲ αὐθάδειαν
 καὶ βαρβάρων ἀνθρώπων ὕβριν ἡγάπησε, καὶ πονηρῶν
 3 ἔργων ζῆλον εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν εἰσαγέγονεν. εἰ μὲν
 15 οὖν ἐλάνθανέ σε τοιοῦτος ὢν, νῦν ὅτ' ἔγνωκας ἀγα-
 νακτεῖν ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιος ἂν εἴης· εἰ δὲ συνήδεις τε
 καὶ συνέπραττες οἷς προεπηλάμιξε τὴν τῶν πενήτων
 πολιτῶν τύχην, πονηρὸς ἄρα καὶ αὐτὸς ἦσθα, καὶ ἢ
 τῆς καλοκάγαθίας δόξα οὐκ ἐκ τοῦ δικαίου σοι περι-
 20 γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ ὅτι ἡγνόεις αὐτὸν οὐκ ὄντα τῆς
 σῆς ἀρετῆς ἄξιον, ἐγὼ σοι τοῦτ' ἔχω μαρτυρεῖν. ἀπο- 1997
 λύων δέ σε τοῦ τότε συναδικεῖν ἡμᾶς μέμφομαι τοῦ
 4 νῦν ἡμῖν μὴ συναγανακτεῖν. ἵνα δὲ μᾶλλον μάθης,
 ἡλίκον ἄρα τῇ πόλει κακὸν ἐπιτρέφων ἐλάνθανες, ὥς
 25 ὦμὸν καὶ τυραννικὸν καὶ οὐδὲ φόνου πολιτικοῦ καθαρ-
 ρόν, ἄκουσον αὐτοῦ φιλότιμον ἔργον καὶ ἀντιπαρεξ-

4 τὸ add. Kiessling 5 κόνιτε AB 7 πάρεστιν O περι-
 εστιν Reiske 14 ἔργων deest in edit. Paris. 15 νῦν γ' ὅτι
 c. Kiessling 16 μεθ' ὧν c. Portus | δίκαι<ος ἂν εἴης> Bb
 in ras. | τε om. B 20 ἀλλὰ γὰρ ὅτι ἡγνόεις A ἀλλὰ γὰρ
 ἡγνόεις R 24 ἐπιτρέφων O ὀποτρέφων Stephanus cf. VII 9, 1
 (14, 14) ubi ἐπιτρέφεσθαι mutandum non erat

έτασον αὐτῷ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀριστείας· καὶ ὑμῶν
ὅσοι συνεπαθείτε ἀρτίως οἰκτιζομένῳ τῷ ἀνδρὶ σκοπεῖτε,
εἰ ἄρα καλῶς ὑμῖν ἔχει τοιούτου φείσασθαι πολλίτου.

VII. Ταῦτ' εἰπὼν ἀνίστησιν ἐκ τῶν συναρχόντων
Μάρκον Οὐολούσκιον καὶ λέγειν ἐκέλευσεν, ἃ σύννοιδε 5
τῷ μειρακλίῳ. σιωπῆς δὲ γενομένης καὶ πολλῆς ἐξ
ἀπάντων προσδοκίας μικρὸν ἐπισχὼν ὁ Οὐολούσκιος
εἶπεν· Ἐγὼ μάλιστα ἐβουλόμεν ἄν, ὧ πολιταί, δίκην 2
ιδίαν, ἣν ὁ νόμος δίδωσί μοι, παρὰ τούτου λαβεῖν
1998 δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν πεπονθῶς· κωλυθεῖς δὲ τούτου 10
τυχεῖν διὰ πενίαν καὶ ἀσθένειαν καὶ τὸ τῶν πολλῶν
εἰς εἶναι, νῦν γ' ἡνίκα ἔξεστί μοι τὸ τοῦ μάρτυρος
σχῆμα, ἐπειδὴ οὐ τὸ τοῦ κατηγοροῦ, λήψομαι. ἃ δὲ
πέπονθα, ὥς ὦμα καὶ ἀνήκεστα, ἀκούσατέ μου. ἀδελ- 3
φὸς ἦν μοι Λεύκιος, ὃν ἐγὼ πάντων ἀνθρώπων μᾶλλον 15
ἠγάπησα. οὗτός μοι συνεδείπνει παρὰ φίλῳ, καὶ μετὰ
ταῦτ' ἀναστάντες τῆς ἐχομένης νυκτὸς φώμεθα. δι-
εληλυθόσι δ' ἡμῖν τὴν ἀγορὰν περιτυγχάνει Κάλσων
οὗτος κωμάζων σὺν ἑτέροις ἀγερώχοις μειρακλίοις.
καὶ οὗτοι τὸ μὲν πρῶτον ἔσκωπτόν τε καὶ ὕβριζον εἰς 20
ἡμᾶς, οἷα μεθύοντες ἂν νέοι καὶ αὐθάδεις [ὥς ἂν] εἰς
ταπεινοὺς καὶ πένητας [ὕβριζαιεν], ὥς δ' ἠγανακτοῦμεν
πρὸς αὐτούς, ἐλεύθερον ῥῆμα εἰς τοῦτον εἶπε. δεινὸν

8 μάλιστ' ἂν ἐβουλόμεν c. Cobet Obs. p. 187 10 πέρα/// B
12 νῦν ἡνίκα O praeter B νῦν γε δὴ, ἡνίκα c. Reiske 15 μᾶλλον]
μάλιστα c. Cobet Obs. p. 188 17 ἐχομένης O ἐρχομένης c. Portus
ἀρχομένης c. Cobet Obs. p. 187 20 εἰς A om. B 21 οἷα
μεθύοντες ἂν O οἷ' ἂν μ. c. Cobet Obs. p. 188 οἷα μεθύοντες
ἂν et οἷ' ἂν — 22 ὕβριζαιεν exstant apud Prou cf. Vassiss Ἀθ.
tom. VIII 262 | αὐθάδεις ὥς ἂν εἰς ταπεινοὺς AB αὐθάδεις
δσ' ἂν εἰς c. Kiessling αὐθάδεις εἰς δημότας ταπεινοὺς c. Reiske |
ὥς ἂν del. Cobet Obs. p. 188 Hertlein Hermes X 419 idemque
v. 22 ὕβριζαιεν 22 ὕβριζαιεν cf. Jacoby Obs. p. 328 23 πρὸς
αὐτούς, Λεύκιος εἶπε c. Smit Obs. p. 44 | εἰς τούτων εἶπε A

δ' ἡγησάμενος οὕτως Καίσων ἀκούσαι τι, ὧν οὐκ 1999
 ἐβούλετο, προσδραμὼν αὐτῷ παίων καὶ λακτίζων καὶ
 πᾶσαν ἄλλην ὁμότητα καὶ ὕβριν ἐνδεικνύμενος ἀπο-
 4 κτείνει. ἐμοῦ δὲ κεκραγὸτος καὶ ἀμυνομένου τοσαῦτα
 5 ὅσα ἐδυνάμην, ἐκείνον ἤδη νεκρὸν κείμενον ἀφείς ἐμὲ
 πάλιν ἔπαιε καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἀκίνητόν
 τε καὶ ἄφωνον εἶδεν ἐρριμμένον, δόξας εἶναι νεκρόν.
 μετὰ δὲ ταῦτα οὗτος μὲν ἀπιὼν ὥχετο χαίρων ὥσπερ
 ἐπὶ καλῷ ἔργῳ· ἡμᾶς δὲ οἱ παραγενόμενοι μετὰ ταῦτα
 10 αἵματι πεφυρμένους αἴρουσι καὶ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκό-
 μισαν, τὸν μὲν ἀδελφόν μου [Λεύκιον] νεκρόν, ὥσπερ
 ἔφην, ἐμὲ δὲ ἡμιθανῆ καὶ ἐλπίδας ἔχοντα τοῦ ζῆν
 5 ὀλίγας. ταῦτα δ' ἐγένετο Ποπλίου Σερουίλλου καὶ
 Λευκίου Αἰβοντίου τὴν ὑπατείαν ἐχόντων, ὅτε ἡ μεγάλη
 15 νόσος κατέλαβε τὴν πόλιν, ἧς ἀπελαύσαμεν καὶ ἡμεῖς
 ἀμφοτέρω. τότε μὲν οὖν δίκην οὐχ οἶόν τ' ἦν μοι
 παρ' αὐτοῦ λαβεῖν τεθνηκότων ἀμφοτέρων τῶν ὑπάτων· 2000
 Λευκίου δὲ Λοκρητίου καὶ Τίτου Οὔτεουρίου παρα-
 λαβόντων τὴν ἀρχὴν βουλόμενος αὐτὸν ἀγαγεῖν ὑπὸ
 20 δίκην ἐκωλύθη διὰ τὸν πόλεμον, ἐκλειοπύτων ἀμ-
 6 φοτέρων τῶν ὑπάτων τὴν πόλιν. ὥς δὲ ἀνέστρεψαν
 ἀπὸ τῆς στρατείας, πολλάκις αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
 καλῶν, ὅσάκις προσέλθοιμι — καὶ ταῦτα δὴ πολλοὶ
 τῶν πολιτῶν ἴσασι — πληγὰς ἐλάμβανον ὑπ' αὐτοῦ.
 25 ταῦτ' ἐστὶν ἃ πέπονθα, ὧς δημόται, μετὰ πάσης ἀλη-
 θείας εἰρημμένα πρὸς ὑμᾶς.

εἰς τοῦτον εἶπε B εἰς τοῦτον εἶπεν ὁ ἀδελφὸς c. Gelenius εἰς
 τούτων ἓνα εἶπαμεν c. Reiske 3 ὁμότητα καὶ om. O praeter B
 4 τοσαῦτα om. O praeter B 5 ἐμὲ om. O praeter B 8 ἀπ(ι)ῶν
 Bb 10 <αλ>ρουσι Bb 11 μου om. O praeter B | Λεύκιον
 del. Cobet Obs. p. 188 13 ἐγένετο AB ἐγένετο Kiessling
 15 *ἀπῆλαύσαμεν O cf. ἀπῆλυσαν IX 46 IX 58 18 Λουκίου δὲ
 B om. R 23 προσέλθοιμι O corr. Reiske

- VIII. Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ κραυγὴ τε ἐκ τῶν παρόντων ἐγένετο καὶ ὁρμὴ πολλῶν ἐπὶ τὴν ἐκ χειρὸς δίκην. ἀλλ' οἷ τε ὑπατοὶ ἐμποδῶν ἐγένοντο καὶ τῶν δημάρχων οἱ πλείους πονηρὸν ἔθος οὐκ ἀξιοῦντες εἰς τὴν πόλιν εἰσάγειν. ἦν δὲ καὶ τοῦ δήμου τὸ καθαρῶ- 5
 τaton οὐ βουλόμενον ἀποστρεφῆν λόγου τοὺς ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένους. τότε μὲν οὖν ἐπέσχε τὴν 2
 2001 τῶν θρασυτέρων ὁρμὴν ἢ τοῦ δικαίου πρόνοια, καὶ ἀναβολὴν ἔλαβεν ἢ δίκην, οὐ μικρὰς ἐμπεσούσης φιλο-
 τιμίας καὶ ζητήσεως ὑπὲρ τοῦ σώματος, εἴτ' ἐν δεσμοῖς 10
 αὐτὸ δεῖ φυλάττεσθαι τέως, εἴτ' ἐγγυητὰς δοῦναι τῆς ἀφ' ἑξέως, ὥσπερ καὶ ὁ πατήρ ἡξίλου· καὶ ἡ βουλή συν-
 ελθοῦσα ἐψηφίσατο χρήμασι διεγγυηθὲν ἐλεύθερον εἶναι τὸ σῶμα μέχρι δίκης. τῇ δ' ἐξῆς ἡμέρᾳ συν- 3
 αγαρόντες οἱ δημαρχοὶ τὸ πλῆθος, ἐκλιπόντος τοῦ 15
 μειρακίου τὴν δίκην, ἐκύρωσαν τὴν κατ' αὐτοῦ ψῆφον καὶ τοὺς ἐγγυητὰς δέκα ὄντας ἐπράξαντο τὰ περὶ τοῦ σώματος τῆς ἀποκαταστάσεως ὁμολογηθέντα χρήματα.
 2002 Καίσων μὲν οὖν τοιαύτῃ περιπεσὼν ἐπιβουλῇ, κατα- 4
 σκευασαμένων ἅπαντα τῶν δημάρχων καὶ Οὐόλουσκλου 20
 ψευδῇ μαρτυρήσαντος, ὥς ἐγένετο φανερόν σὺν χρόνῳ, φεύγων εἰς Τυρρηνίαν ὄχρετο· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ τὰ πλείστα τῆς οὐσίας ἀπεμπολήσας καὶ τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῶν ἐγγυητῶν χρήματα ἀποδοὺς ἑαυτῷ χωρὶον ἐν μικρὸν ὑπολειπόμενος πέραν τοῦ Τεβέρριος ποταμοῦ, 25

2 ἐγένετο O ἐγίνετο Reiske 3 ἐγένοντο O ἐγίνοντο Reiske
 6 ὑπὲρ] ὑπὸ Ba corr. Bb 8 ἢ τοῦ δαιμονίου πρόνοια c. Ste-
 phanus 12 ὥσπερ ὁ O praeter A | συνελθοῦσα om. O praeter B
 13 διεγγυηθὲν] δὲ ἐγγυηθὲν B 15 ἐκλ<ι>πόντος Bb 20 ἀ-
 πάντων A 21 ψευδῇ om. B | ὥς A ὅτ' B 25 ὑπολιπόμενος
 c. Cobet Obs. p. 188 | τιβέρρεως A τεβέρριος B cf. Hultsch ed.
 Polyb. I² praef. p. 58

ἐν ᾧ ταπεινή τις ἦν καλύβη, γεωργῶν αὐτόθι μετὰ
 δούλων ὀλλύγων ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον ἕξη βίον
 ὑπὸ λύπης τε καὶ πενίας, οὔτε πόλιν ὀρῶν οὔτε φίλους
 ἀσπαζόμενος οὔθ' ἐορτάζων οὔτ' ἄλλης εὐφροσύνης
 5 οὐδεμιᾶς ἑαυτῷ μεταδιδούς. τοῖς μέντοι δημάρχοις
 πολὺ τὸ παράλογον ἐγένετο τῆς ἐλπίδος. οὐ γὰρ ὅπως
 ἐπαύσατο ἡ τῶν νέων φιλοτιμία σφραγισθεῖσα τῇ
 Καίσωνος συμφορᾷ, πολὺ δὲ χαλεπωτέρα καὶ πλείων
 ἐγένετο ἔργοις τε καὶ λόγοις καταγωνιζομένη τὸν νόμον· 2003
 10 ὥστ' οὐθὲν ἔτι αὐτοῖς ἐξεγένετο διαπραξάσθαι δαπανη-
 θέντος εἰς ταῦτα τοῦ χρόνου τῆς ἀρχῆς. ὁ μέντοι
 δῆμος εἰς τὸν ἐπιόντα πάλιν ἐνιαυτὸν ἄρχοντας ἀπ-
 ἔδειξεν αὐτούς.

VIII. Ποπλίου δὲ Οὐαλερίου Ποπλικόλα καὶ Γάϊου
 15 Κλαυδίου Σαβίνου τὴν ὑπατικὴν ἐξουσίαν παραλαβόν-
 των κίνδυνος ὅσος οὐπω τὴν Ῥώμην κατέσχευεν ἐξ ἄλ-
 λοεθνοῦς πολέμου, ὃν παρήγαγεν ἐντὸς τείχους ἡ
 πολιτικὴ στάσις, ὥς οἱ τε Σιβύλλειοι χρησμοὶ προῦ-
 λεγον καὶ τὰ ἐκ τοῦ δαιμονίου φανέντα προεθέσπισε
 20 τῷ παρελθόντι ἐνιαυτῷ. διηγῆσομαι δὲ τήν τε αἰτίαν,
 ἀφ' ἧς ὁ πόλεμος εἰσῆλθε, καὶ τὰ πραχθέντα τοῖς
 2 ὑπάτοις κατὰ τὸν τότε ἄγωνα. οἱ παρειληφότες τὸ
 δεύτερον τὴν δημαρχίαν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ κυρώσειν
 τὸν νόμον, ὀρῶντες τῶν τε ὑπάτων τὸν ἔτερον, Γάϊον
 25 Κλαύδιον, ἔμφυτον τὸ πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ἔχοντα
 μῖσος διὰ προγόνων καὶ παρεσκευασμένον ἀπάσῃ μη-
 χανῇ κωλύειν τὰ γινόμενα, τῶν τε νέων τοὺς πλείστον
 δυναμένους εἰς ἀπόνοϊαν φανερὰν προεληλυθότας, οὓς 2004
 οὐκ ἐνῆν τῷ βίῳ καταγωνίσασθαι, μάλιστα δὲ τοῦ

3 τὴν πόλιν c. Reiske 12 τοὺς αὐτούς A αὐτοὺς B 18 Σι-
 βύλλιοι Ba 29 τῷ βίῳ τρέπω c. Grasberger Philol. 28, 345

δήμου τὸ πλείον ὑποκατακλινόμενον ταῖς θεραπαίαις
 τῶν πατρικίων καὶ προθυμίαν οὐκ ἔτι περὶ τοῦ νόμου
 τὴν αὐτὴν παρεχόμενον, ἱταμωτέραν ὁδὸν ἔγνωσαν ἐπὶ
 τὰ πράγματα πορεύεσθαι, δι' ἧς καταπλήζονται μὲν ³₅
 τὸν δῆμον, ἀναβαλοῦσι δὲ τὸν ὕπατον. πρῶτον μὲν
 κατεσκεύασαν φήμας λέγεσθαι κατὰ τὴν πόλιν παντο-
 δαπὰς· ἔπειτ' ἐξ ἑωθινοῦ καθεζόμενοι δι' ὅλης ἡμέρας
 συνήδρευον ἐν τῷ φανερόῳ, μεταδιδόντες οὐθενὶ τῶν
 ἔξωθεν οὔτε βουλευμάτων οὔτε λόγου. ἐπεὶ δὲ καιρὸς
 ἐπιτήδειος ἔδοξεν αὐτοῖς εἶναι πράττειν τὰ βεβουλευ- ¹⁰
 μένα, πλασάμενοι γράμματα καὶ ταῦτα παρασκευάσαντες
 ἀναδοθῆναι σφίσις ὑπ' ἀνδρὸς ἀγνώτος καθημένοις ἐν
 ἀγορᾷ, ὡς διήλθον αὐτά, παλόντες τὰ μέτωπα καὶ
 κατηφείς τὰς ὄψεις ποιήσαντες ἀνίστανται. πολλοῦ δὲ ⁴
 2005 συνδραμόντος ὄχλου καὶ μέγα τι κακὸν ἐν τοῖς γράμ- ¹⁵
 μασιν ἐνεῖναι γεγραμμένον μαντευομένου σιωπῇν προ-
 κηρύξαντες εἶπον· ἐν ἐσχάτοις ἐστὶν ὑμῖν κινδύνοις,
 ὧ πολῖται, τὸ δημοτικόν· καὶ εἰ μὴ θεῶν τις εὐνοία
 προείδετο τῶν ἄδικα πάσχειν μελλόντων, εἰς δεινὰς ἂν
 ἅπαντες ἦλθομεν συμφορὰς. αἰτούμεθα δὲ ὑμᾶς βραχὺν ²⁰
 ἐπισχεῖν χρόνον, ἕως τῇ βουλῇ δηλώσωμεν τὰ προσ-
 ἀγγελθέντα καὶ μετὰ κοινῆς γνώμης πράξωμεν τὰ
 δέοντα. Ταῦτ' εἰπόντες ὄχοντο πρὸς τοὺς ὑπάτους. ἐν ⁵
 ὅσῳ δὲ ἡ βουλὴ συνήγετο χρόνῳ, πολλοὶ καὶ παντο-
 δαποὶ λόγοι κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίνοντο, τῶν μὲν ἐκ ²⁵

4 δι' ἧς καταπλήζονται μὲν τὸν δῆμον, ἀναβαλοῦσι δὲ 0
 καταβαλοῦσι c. Stephanus ἀναλήφονται pro καταπλήζονται c.
 Kiessling; mea quidem sententia nihil mutandum est ἀναβάλλειν
 τινὰ einen lähmen (cf. Dem. Chers. p. 102) 11 ταῦτα om. A
 17 εἶπαν Ba εἶπον R 19 προεῖδε τοῦτων ἄδικα AB προείδετο
 τούτων ἄ. c. Sylburg 21 ἕως δηλώσωμεν Ba ε. δηλώσωμεν Bb
 ἕως ἂν δηλώσωμεν R 22 πράξωμεν Bb πράξωμεν R cf. Krebs
 Praeposit. II 16 adn. 23 δέοντα A δόξαντα B

παρασκευῆς ἃ παρηγγέλλετο αὐτοῖς ὑπὸ τῶν δημάρχων
 κατὰ συστροφᾶς λαλούντων, τῶν δέ, ἃ μάλιστα ἐδεδοί-
 κεσαν μὴ γένηται, ταῦτα ὡς ἀπηγγελέμενα τοῖς δημάρ-
 6 χοις λεγόντων. ἔφη δ' ὁ μὲν τις Αἰκανοὺς καὶ Οὐο-
 5 λούσκους ὑποδεξαμένους Καίσωνα Κόλντιον τὸν ὑπὸ
 τοῦ δήμου καταδικασθέντα ἡρῆσθαι στρατηγὸν αὐτο-2006
 κράτορα τῶν ἐθνῶν καὶ πολλὰς δυνάμεις ἀγείραντα
 μέλλειν ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἐλαύνειν· ὁ δέ τις ἀπὸ κοινῆς
 γνώμης τῶν πατρικίων τὸν ἄνδρα κατάγεσθαι ξενικαῖς
 10 δυνάμεσιν, ἵνα ἡ φυλακὴ καταλυθῇ νῦν τε καὶ εἰς
 τὸν λοιπὸν χρόνον τῶν δημοτικῶν· ὁ δέ τις οὐχ ἄπαν-
 τας εἶναι τοὺς πατρικίους ἔφη τοὺς ταῦτα βεβουλευ-
 7 μένους, ἀλλὰ μόνους τοὺς νέους. ἐτόλμων δέ τινες
 λέγειν, ὅτι καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως ὁ ἀνὴρ εἴη κρυπτό-
 15 μενος καὶ μέλλοι καταλαμβάνεσθαι τῶν τόπων τοὺς
 ἐπικαιροτάτους. ὅλης δὲ κραδαινομένης ἐπὶ τῇ προσ-
 δοκίᾳ τῶν δεινῶν τῆς πόλεως, καὶ πάντων ἀλλήλους
 ἐχόντων δι' ὑποψίας καὶ φυλακῆς, οἱ μὲν ὑπατοὶ τὴν
 βουλήν ἐκάλουν, οἱ δὲ δήμαρχοι παρελθόντες ἐδείκνυ-
 20 σαν τὰ προσαγγελόμενα. ἦν δὲ ὁ τοὺς λόγους ὑπὲρ
 αὐτῶν ποιούμενος Αὐλὸς Οὐεργίνιος καὶ ἔλεξε τοιάδε·

X. Ὅσον μὲν χρόνον οὐθὲν ἀκριβὲς ἡμῖν ἐφαί-
 νετο τῶν προσαγγελιομένων δεινῶν, ἀλλὰ φῆμαι
 μετέωροι, καὶ τὸ βεβαιῶσον αὐτὰς οὐθὲν ἦν, ὥκνου-2007
 25 μεν, ὃ βουλὴ, φέρειν τοὺς περὶ αὐτῶν λόγους εἰς
 μέσον, ταραχὰς τε ὑποπτεύοντες ἔσεσθαι μεγάλας,

1 παρηγγέλλετο AB παρήγγελο R(?) 5 τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου
 καταδικασθέντα del. Garret Obs. p. 37 7 ἀγείραντα O ἀγεί-
 ραντας Kiessling 10 καταλυθῇ B καταλυθῇ R 15 τῶν
 τόπων τὰ ἐπικαιρότατα c. Garret Obs. p. 62 16 κραδ<αι>νο-
 μένης Bb 19 παρελθόντες B προσελθόντες A 25 εἰς μέσον B
 εἰς τὸ μέσον R

οἷα εἰκὸς ἐπὶ δεινοῖς ἀκούσμασι, καὶ δι' εὐλαβείας
 ἔχοντες, μὴ ταχύτερα θόξωμεν ὑμῖν βεβουλεῦσθαι
 μᾶλλον ἢ φρονημώτερα. οὐ μὴν ὀλιγοῦρα γ' αὐτὰ 2
 παραδόντες ἀφήκαμεν, ἀλλ' ὅση δύναμις ἡμῖν ἦν ἐπι-
 μελῇ ζήτησιν ἐποιούμεθα τῆς ἀληθείας. ἐπεὶ δὲ ἡ 5
 τοῦ δαιμονίου πρόνοια, ὑφ' ἧς αἰεὶ σωζόμεθα κοινῇ,
 καλῶς ποιούσα τὰ κεκρυμμένα βουλευματα καὶ τὰς
 ἀνοσίλους ἐπιχειρήσεις τῶν θεοῖς ἐχθρῶν εἰς φῶς ἄγει,
 καὶ γράμματα πάρεστιν ἡμῖν, ἃ δεδэгμεθα νεωστὶ
 παρὰ ξένων εὖνοιαν ἡμῖν ἐνδεικνυμένων, οὓς ὕστερον 10
 ἀκούσεσθε, καὶ συντρέχει τε καὶ συνάδει τοῖς ἔξωθεν
 ἐπιστελλομένοις τὰ ἐνθένδε μηνυόμενα, καὶ τὰ πράγ-
 ματα οὐκέτι μέλλησιν οὐδ' ἀναβολὴν ἐν χερσὶν ὄντα
 ἐπιδέχεται, πρὶν εἰς τὸν δῆμον ἐξενεγκεῖν, ὑμῖν πρῶ-
 τοις ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον ἀπαγγεῖλαι διέγνωμεν αὐτά. 15
 ἴστε δὴ συνωμοσίαν ἐπὶ τῷ δῆμῳ γεγεννημένην ὑπ' 3
 2008 ἀνδρῶν οὐκ ἀφανῶν, ἐν οἷς ἐνεῖναι μὲν τι λέγεται
 μέρος οὐ πολὺ καὶ τῶν εἰς τόδε συλλεγομένων τὸ
 συνέδριον πρεσβυτέρων, τὸ δὲ πλεῖστον ἐκ τῶν ἔξω
 τῆς βουλῆς ἱππέων, οὓς οὐπω καιρὸς οἵτινές εἰσιν 20
 ὑμῖν λέγειν. μέλλουσι δ' οὖν, ὥς πυνθανόμεθα, σκο- 4
 ταίαν φυλάξαντες νύκτα κοιμωμένοις ἡμῖν ἐπιχειρεῖν,
 ἡνίκα οὔτε προιδεῖν τι τῶν γινομένων οὔτε φυλάξα-
 σθαι καθ' ἕν γεγόμενοι δυνάμεθα· ἐπιπεσόντες δὲ ταῖς
 οἰκλαῖς τοὺς τε δημάρχους ἡμᾶς κατασφάττειν καὶ τῶν 25
 δημοτῶν ἄλλους [τοὺς] ἐναντιωθέντας ποτὲ αὐτοῖς περὶ

5 ἐπεὶ δὲ Ba ἐπεὶ δὲ R 9 νεωστὶ om. A 10 ἐπιδεικνυ-
 μένων A 11 καὶ συντρέχει τε om. A 13 μέ<λ>ησιν Bb
 17 λέγεται del. Naber Mnem. 30, 251 20 οἵτι<νες εἰ>σιν B
 οἵτινες εἰεν R 23 τι om. O praeter B 26 ἄλλ<ους> Bb
 ἄλλους aut delendum esse aut scribendum ἄλλους τε πολλοὺς
 καὶ μάστιγα τοὺς c. Reiske ἀθρόους c. Grasberger Philol. 28, 346;

5 ἐλευθερίας ἢ τὸ λοιπὸν ἐναντιωσομένους. ὅταν δὲ
 ἡμᾶς ἐκποδῶν ποιήσωνται; τότε ἤδη κατὰ πολλὴν
 ἀσφάλειαν ἡγοῦνται διαπράξασθαι παρ' ὑμῶν τὰ λοιπὰ
 ἀναιρεθῆναι διὰ κοινοῦ ψηφίσματος τὰς γενομένας
 5 ὑμῖν πρὸς τὸν δῆμον ὁμολογίας. ὁρῶντες δέ, ὅτι
 ξενικῆς αὐτοῖς χειρὸς εἰς τὰ πράγματα δεῖ κρύφα
 παρασκευασθείσης καὶ οὐδὲ ταύτης μετρίας, ἄνδρα 2009
 προσειλήφασιν εἰς ταῦτα τῶν ὑμετέρων φυγάδων
 Καίσωνα Κόλντιον ἡγεμόνα, ὃν ἐπὶ φόνοις πολιτῶν
 10 καὶ διαστάσει τῆς πόλεως ἐξελεγχθέντα διεπράξαντό
 τινες τῶν ἐνθάδε μὴ δοῦναι δίκην, ἀλλ' ἀθῶον
 ἀπελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως, κάθοδόν τε πράξειν ὑπ-
 ἐσχηται καὶ ἀρχὰς προτείνονται καὶ τιμὰς καὶ ἄλλους
 6 μισθοὺς τῆς ὑπουργίας. κἀκεῖνος ὑπέσχηται στρατιὰν
 15 αὐτοῖς Αἰκανῶν καὶ Οὐολούσκων ἄξιον ἐπικούρου,
 ὅσης ἂν δεηθῶσιν· ἥξει τε οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸς μὲν
 ἐπαγόμενος τοὺς εὐτολμοτάτους κρύφα κατ' ὀλίγους
 εἰσάγων καὶ σποράδας, ἢ δ' ἄλλη δύναμις, ὅταν οἱ
 τοῦ δήμου προεστηκότες ἡμεῖς διαφθαρῶμεν, ἐπὶ τὸ
 20 ἄλλο πλῆθος τῶν πενήτων χωρήσει, ἐάν τινες ἄρα
 7 περιέχωνται τῆς ἐλευθερίας. ταῦτ' ἐστίν, ἃ βεβού-
 λευνται ὑπὸ σκότους καὶ μέλλουσι δρᾶν, ὧ βουλή, 2010
 δεινὰ καὶ ἀνόσια ἔργα, οὔτε θεῖον φοβηθέντες χόλον
 οὔτε ἀνθρωπίνην ἐντραπέντες νέμεσιν.

mea quidem sententia ἄλλους corruptum non est, sed voce τοὺς
 deleta vertendum est: und außerdem von den Plebejern die-
 jenigen 2 ποιήσονται Ba 3 διαπράξεσθαι c. Cobet Obs. p. 188
 διαπράξεσθαι παρ' ὑμῶν τὰ τε λοιπὰ τό τ' ἀναιρεθῆναι Hert-
 lein Hermes X 419 8 ὑμετέρων A ὑμετέρων B 13 προτεί-
 νονται A προτείνουσι R 14 στρατιὰν δὲ κἀκεῖνος ὑπέσχηται O
 praeter B 16 ἥξει A ἥξει R 20 χωρήσει A om. B χωρή-
 σει c. Portus

XI. Ἐν τοσούτῳ δὴ κινδύνῳ σαλεύοντες ἰκέται
 γινόμεθα ὑμῶν, ὧ πατέρες, ἐπισκήπτοντες θεοὺς τε
 καὶ δαίμονας, οἷς κοινῇ θύομεν, καὶ πολέμων ὑπο-
 μιμνήσκοντες, οὓς πολλοὺς καὶ μεγάλους σὺν ὑμῖν
 ἠρόμεθα, μὴ περιιδεῖν ὧμὰ καὶ ἀνόσια ὑπὸ τῶν 5
 ἐχθρῶν παθόντας ἡμᾶς, ἀλλ' ἐπαμύναί τε καὶ συν-
 ἀγανακτῆσαι τιμωρίας ἡμῖν συνεισπράξαντας παρὰ τῶν
 ταῦτα βουλευσαμένων τὰς προσηκούσας, μάλιστα μὲν
 παρὰ πάντων, εἰ δὲ μὴ γε, παρὰ τῶν ἀρξάντων τῆς 2
 ἀθμελίου συνωμοσίας. πρῶτον δὲ πάντων ἀξιοῦμεν 10
 ὑμᾶς, ὧ βουλή, ψηφίσασθαι πρᾶγμα, ὅπερ ἐστὶ δικαι-
 ότατον, τὴν ὑπὲρ τῶν μηνυομένων ζήτησιν ὑφ' ἡμῶν
 τῶν δημάρχων γίνεσθαι. χωρὶς γὰρ τοῦ δικαίου καὶ
 2011 ἀκριβεστάτας ἀνάγκη γίνεσθαι ζητήσεις, ἃς ἂν οἱ κιν- 3
 δυνεύοντες ὑπὲρ αὐτῶν ποιήσωνται. εἰ δέ τινες ὑμῶν 15
 εἰσιν οἷοι μηδὲ καθ' ἓν εὐγνωμονεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἅπαν-
 τας τοὺς ὑπὲρ τοῦ δήμου λέγοντας ἀντιτάττεσθαι,
 ἡδέως ἂν πυθολίμην παρ' αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δυσχεραί-
 νουσι τῶν ἀξιουμένων καὶ τί μέλλουσιν ὑμᾶς πελιδνῶν 3
 πότρεα μηδεμίαν ποιεῖσθαι ζήτησιν, ἀλλ' ὑπεριδεῖν 20
 ἔργον οὕτω μέγα καὶ μιὰρὸν ἐπὶ τῷ δήμῳ συνιστά-
 μενον; καὶ τίς ἂν τοὺς ταῦτα λέγοντας ὑγιαίνειν
 φήσειεν, ἀλλ' οὐχὶ συνδιεφθάρθαι καὶ κοινωνεῖν τῆς
 συνωμοσίας, ἔπειτα ὑπὲρ αὐτῶν δεδιότας, ἵνα μὴ
 γένωνται καταφανεῖς, ἀποσπεύδειν τὴν τῆς ἀληθείας 25
 ἐξέτασιν; οἷς οὐκ ἂν δικαίως προσέχοιτε δήπου τὸν
 νοῦν. ἢ τῆς διαγνώσεως τῶν μηνυομένων οὐχ ἡμᾶς 4
 εἶναι κυρίους ἀξιώσουσιν, ἀλλὰ τὴν βουλὴν καὶ τοὺς

2 γενόμεθα A 6 συναγανακτῆσ<αι> Bb 12 μηνυόντων A
 15 αὐτῶν B 19 ἡμᾶς AB ὑμᾶς Kiessling 23 καὶ om. B
 24 αὐτῶν B 27 νοῦν. εἰ δὲ μὴ που τῆς A νοῦν. ἢ τῆς B

ὑπάτους; τί οὖν τὸ κωλύον ἔσται τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ
 τοὺς προεσθηκότας τοῦ δήμου λέγειν, ἐάν τινες ἐκ 2012
 τῶν δημοτικῶν ἐπὶ τοῖς ὑπάτοις καὶ τῇ βουλῇ συστάν-
 τες πράττωσι τὴν τοῦ συνεδρίου κατάλυσιν, ὅτι τὴν
 5 περὶ τῶν δημοτῶν ἐξέτασιν αὐτοὺς δίκαιόν ἐστι ποι-
 εῖσθαι τοὺς ἀνελιηφότας τὴν τοῦ δήμου φυλακὴν; τί
 οὖν ἐκ τούτου συμβήσεται; μηδεμίαν πώποτε γενέ-
 σθαι ζήτησιν περὶ μηθενὸς πράγματος ἀπορρήτου.
 5 ἀλλ' οὐθ' ἡμεῖς ἂν ταῦτ' ἀξιῶσαιμεν· ὑποπτος γὰρ
 10 ἢ φιλοτιμία· ὑμεῖς τ' οὐκ ἂν ὀρθῶς ποιοῖτε τοῖς τὰ
 ὅμοια ἀξιοῦσι καθ' ἡμῶν προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ
 κοινοὺς ἡγούμενοι τῆς πόλεως ἐχθρούς. οὐδενὸς μέν-
 τοιγε, ὃ βουλή, τοῖς πράγμασιν ὡς τάχους δεῖ. ὁ
 γὰρ κίνδυνος ὀξύς, καὶ ἡ μέλλησις τῆς ἀσφαλείας
 15 ἄσφατος ἐν οὐ μέλλουσι δεινοῖς. ὥστ' ἀφέντες τὸ φιλο-
 νεικεῖν καὶ λόγους διεξιέναι μακροὺς ψηφίσασθε ὅ τι
 ἂν δοκῇ κοινῇ συμφέρειν ἤδη.

XII. Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ πολλή τις ἐκπληξίς
 κατέσχε τὸ συνέδριον καὶ ἀμυχανία· διελογίζοντό τε 2013
 20 καὶ συνελάλουν ἀλλήλοις, ὥς χαλεπὸν ἐκάτερον ἦν,
 καὶ τὸ συγχωρεῖν τοῖς δημάρχοις ζητήσεις ἐφ' ἑαυτῶν
 ποιεῖσθαι περὶ κοινοῦ καὶ μεγάλου πράγματος, καὶ
 τὸ μὴ συγχωρεῖν. ὑποπτεύσας δ' αὐτῶν τὴν γνώμην
 ἀνέστη τῶν ὑπάτων ἄτερος, Γάιος Κλαύδιος καὶ
 25 ἔλεξε τοιαῦτα· Οὐ δέδοικα, Οὐδεργίνιε, μή με ὑπολά-

1 οὖν om. A τὸ κωλύσον c. Reudler Tiroc. crit. p. 26 7 πώ-
 ποτε add. B 9 οὐθ' AB | ἀξιῶ<σο>μεν Bb cf. Baumann
 Obs. gram. de usu mod. p. 35 10 ποιοῖτε B 11 ὅμοια οὐκ
 ἀξιοῦσι O praeter B | ἀλλ' οὐ κοινοὺς c. Hertlein Hermes X 419
 12 μέντοιγε, οὕτως, ὃ c. Kiessling 14 μέλλησις ABa μέλησις
 Bb 15 ἐν οὐ μέλλουσι Ba ἐν οἷς μ. ABb 20 ἐκάτερον εἴη
 c. Hertlein Hermes X 419 23 τὸ μὴ συγχωρεῖν A τὸ μὴ sine
 voce συγχωρεῖν B 24 ἄτερος B ἕτερος R

βωσιν οὗτοι κοινωνὸν εἶναι τῆς συνωμοσίας, ἣν ἐφ' ὑμῖν καὶ τῷ δήμῳ πράττεσθαι λέγετε, ἢ <τὰ> ὑπὲρ ἔμαντοῦ δεδιότα ἢ τῶν ἐμῶν τινος ἐνόχου ταῖς αἰτίαις ὄντος ἀνεστάναι τἀναντία ὑμῖν ἐροῦντα· ὁ γὰρ βίος ἀπολύει με πάσης ὑποψίας τοιαύτης. ἂ δὲ νομίζω τῇ 5 τε βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ συμφέρειν, ἀπὸ τοῦ κρατίστου καὶ δίχα πάσης εὐλαβείας ἐρῶ. πολλοῦ, μᾶλλον δὲ 3 τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν δοκεῖ μοι Οὐρεργίνιος, εἴ τινα ὑπέληφεν ἡμῶν ἐρεῖν, ἢ ὥς ἀνεξέταστον ἀφείσθαι 2014 δεῖ πρᾶγμα οὕτως ὃν μέγα καὶ ἀναγκαῖον, ἢ ὥς οὐ 10 δεῖ κοινωνεῖν οὐδὲ παρεῖναι τῇ ζητήσει τοὺς ἀνελιηφότας τὴν τοῦ δήμου ἀρχήν. οὐθεὶς οὔτε ἡλβιδίος ἐστὶν οὕτως οὔτε τῷ δήμῳ κακόνους, ὥστε ταῦτα λέγειν. τί οὖν, εἴ τις ἔροιτό με, παθῶν, ἂ συγχωρῶ 4 καὶ φημι δίκαια εἶναι, τούτοις ἀντιλέξων ἀνέστην, καὶ 15 τί βούλεται μου ὁ λόγος, ἐγὼ νῆ Δία φράσω πρὸς ὑμᾶς. παντὸς οἶομαι δεῖν πρᾶγματος, ὃ βουλή, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς πρώτας ὑποθέσεις τοὺς εὖ φρονοῦντας ἀκριβῶς σκοπεῖν· οἶαι γὰρ ἂν αὗται τύχῳσιν οὔσαι, τοιοῦτους ἀνάγκη γίνεσθαι καὶ τοὺς περὶ αὐτῶν λό- 20 γους. φέρε δὴ, τίς ἢ τοῦδε τοῦ πράγματος ὑπόθεσις 5 ἐστὶ καὶ τί τὸ βούλευμα τῶν δημάρχων, ἀκούσατέ μου. οὐκ ἐνῆν τούτοις οὐδέν, ὧν ἐν τῷ παρελθόντι ἐνιαυτῷ πράττειν ἐπιβαλλόμενοι διεκωλύθησαν, ἐπιτελέεσθαι νῦν ὑμῶν τε ἐναντιουμένων αὐτοῖς ὥς πρότερον καὶ 25

2 λέγετ(ε ἢ) τὰ Bb λέγετε ἤτοι c. Cobet Obs. p. 188 *τὰ delevi 3 ὥς ἐνόχον O praeter B 4 οὕτως ἀνεστάναι A ὄντος ἀνεστάναι B 10 οὕτως ὃν μέγα A οὕτως μέγα B 14 εἰ om. B | verba εἴ τις ἔροιτό με desunt in edit. Paris. 18 πρώτας om. A 22 τὸ om. B | βούλημα O corr. Sylburg 24 ἐπιβαλλόμενοι c. Reiske 25 νῦν aut delendum aut mutandum in κατὰ νοῦν esse c. Reiske νῦν τε ὑμῶν c. Kiessling

τοῦ δήμου μηκέθ' ὁμοίως συναγωνιζομένου. συνιδόντες
 δὴ τοῦτο ἐσκόπουν, ὅπως ἂν ὑμεῖς τ' ἀναγκασθείητε
 παρὰ γνώμην αὐτοῖς εἶξαι, καὶ ὁ δῆμος ἅπαντα ὅσ'
 6 ἂν ἀξιῶσι συμπράττειν. ἀληθῆ μὲν οὖν καὶ δικαίαν 2015
 5 ὑπόθεσιν οὐδεμίαν εὗρισκον, δι' ἧς ἐκάτερον τούτοις
 ἔσται, πολλὰ δὲ βουλευματα πειράζοντες καὶ στρέφοντες
 ἄνω καὶ κάτω τὸ πρᾶγμα τελευτῶντες ἐπὶ τοιοῦτον δὴ
 τινα λογισμὸν ἦλθον· αἰτιασώμεθα συνλιστασθαί τινας
 ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου, καὶ σφάτ-
 10 τειν διεγνωκέναι τοὺς παρέχοντας αὐτῷ τὸ ἀσφαλές.
 7 καὶ ταῦτα ἐκ πολλοῦ παρασκευάσαντες λέγεσθαι κατὰ
 τὴν πόλιν, ὅταν ἤδη πιστὰ εἶναι τοῖς πολλοῖς δόξη —
 δόξει δὲ διὰ τὸ δέος — ἐπιστολὰς μηχανησώμεθα
 πολλῶν παρόντων ἡμῖν ὑπ' ἀνδρὸς ἀγνωστὸς ἀναδο-
 15 θῆναι· ἔπειτ' ἐλθόντες ἐπὶ τὸ συνέδριον ἀγανακτῶμεν
 τε καὶ σχετλιαζόμεν καὶ τοῦ ζητεῖν τὰ προσηγγελμένα
 8 αἰτῶμεν τὴν ἐξουσίαν. ἐάν τε γὰρ ἀντιλέγωσιν ἡμῖν
 οἱ πατέριοι, ταύτην ληψόμεθα τοῦ διαβαλεῖν αὐτοὺς 2016
 πρὸς τὸν δῆμον ἀφορμήν, καὶ οὕτως ἅπαν τὸ δημοτι-
 20 κὸν ἡγριωμένον αὐτοῖς ἔτοιμον ἡμῖν εἰς ἃ βουλόμεθα
 ὑπάρξει· ἐάν τε συγχωρῶσι, τοὺς γενναιοτάτους ἐξ
 αὐτῶν καὶ πλείστα ἡμῖν ἐναντιωθέντας πρεσβυτέρους
 τε καὶ νέους ἐλαύνωμεν, ὥς εὐρηκότες ταῖς αἰτίαις
 9 ἐνόχους. ἐκεῖνοι δὲ ἔρα τὰς καταγνώσεις δεδιότες ἢ
 25 συμβήσονται πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ τῷ μῆθ' ἔτι ἀντιπράττειν
 ἢ καταλιπεῖν ἀναγκασθήσονται τὴν πόλιν. ἐκ δὲ τού-
 του πολλὴν ποιήσομεν ἐρημίαν τοῦ ἀντιπάλου.

1 συν(ι)δόντες Bb 4 ἀξιῶσι Ba ἀξιῶση ABb 10 τοὺς
 μὴ παρέχοντας O praeter Ba 12 δόξη] δοκῇ B 17 αἰτῶμεν B
 δῶμεν R | τὴν et postea τε om. O praeter B 20 ἡγριωμένον]
 cf. Naber Mnem. 30, 25 23 ἐλάσομεν c. Sylburg 26 κατα-
 λ(ι)πεῖν Bb 27 τῶν ἀντιπάλων c. Grasberger Phil. 28, 346,

XIII. Ταῦτα τὰ βουλευματα ἦν αὐτῶν, ᾧ βουλή, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον ὃν ἑωρᾶτε συνεδρεύοντας αὐτούς, οὗτος ὁ δόλος ὑπ' αὐτῶν ὑφαίνετο ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις ὑμῶν, καὶ τοῦτο τὸ δίκτυον κατὰ τῶν εὐγενεστάτων ἱππέων ἐπλέκετο. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτ' 6
 2017 ἐστὶ, βραχέος μοι πάννυ δεῖ λόγου. φέρε γὰρ εἶπατέ 2
 μοι, Οὐεργίνιε, οἱ τὰ δεινὰ πεισόμενοι, παρὰ τίνων ἐδέξασθε τὰ γράμματα ξένων; τῶν ποῦ κατοικούντων, ἢ πόθεν ὑμᾶς εἰδόντων, ἢ πῶς τὰνθάδε συνεδρευόμενα ἐπισταμένων; τί ἀναβάλλεσθε καὶ μετὰ ταῦτ' ἔρεῖν 10
 αὐτοὺς ὑπισχνείσθε, ἀλλ' οὐ πάλαι λέγετε; τίς δ' ὁ τὰ γράμματα κομίσας ὑμῖν ἀνὴρ ἐστι; τί οὐ κατάγετε αὐτὸν εἰς μέσον, ἵν' ἀπ' ἐκείνου πρῶτον ἀρξώμεθα ζητεῖν, εἴτε ἀληθῆ ταῦτ' ἐστίν, εἴτε ὥς ἐγὼ φημι πλάσματα ὑμέτερα; αἱ δὲ δὴ συνάδουσαι τοῖς ξενικοῖς 3
 γράμμασι μηνύσεις παρὰ τῶν ἐνθάδε τίνες τ' εἰσὶ καὶ 15
 ὑπὸ τίνων γενόμεναι; τί κρύπτετε τὰς πλίστεις, ἀλλ' 3
 2018 οὐκ εἰς τὸ ἐμφανὲς ἄγετε; ἀλλ' οἶμαι τῶν μήτε γενο-
 μένων μήτε ἐσομένων ἀδύνατον εὑρεθῆναι πλίστιν. 4
 ταῦτ' ἐστίν, ᾧ βουλή, μηνύματα οὐ κατὰ τούτων συν- 20
 ωμοσίας, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν δόλου καὶ πονηρᾶς γνώμης, ἣ κέχρηται κρύψαντες οὗτοι· τὰ γὰρ πράγματα αὐτὰ βοῶ. αἵτιοι δ' ὑμεῖς οἱ τὰ πρῶτα ἐπιτρέψαντες αὐτοῖς καὶ τὸ ἀνόητον τῆς ἀρχῆς μεγάλη καθοπλίσαντες ἐξ-
 ουσία, ὅτε Κόλντιον Καίσωνα τῷ παρελθόντι ἐνιαυτῷ 25
 sed cf. X 21, 1 2 ὃν om. Ba | συμβουλευόντας καὶ συν-
 εδρεύοντας O praeter B 4 εὐγενεστάτων B εὐαγεστάτων R
 7 Οὐεργίνιε καὶ ὑμεῖς οἱ δεινὰ c. Reiske | ποιησάμενοι A
 9 ὑμᾶς] ἡμᾶς A 12 τί οὐ κατάγετε] τί οὐκ ἄγετε c. Reiske,
 cum κατάγειν locum prorsus habere nequeat; sed cf. ἐς τὸ
 μέσον κατατιθέναι Xen. Cyr. II 1, 14 13 πρῶτον c. Reiske
 17 γινόμεναι B 20 οὐ καθ' ἡμῶν συνωμοσίας, ἀλλὰ κατὰ τούτων
 δόλου c. Reiske 21 ἡμῶν B 22 μάτην κρύψαντες c. Reiske